

โปรดักชั่น โซเมีย พาวีลเลียน
12 ธันวาคม 2023 ถึง 28 กุมภาพันธ์ 2024

โปรดักชั่น โซเมีย นำเสนอโครงการเพื่อการมีส่วนร่วมกับผู้คนและสิ่งมีชีวิตตามธรรมชาติที่อาศัยอยู่ในแถบภูมิภาคติดชายแดนเช่น ประเทศไทย ลาว และเมียนมาร์ แม้ว่าพวกเขาจะสร้างรูปแบบการดำเนินชีวิตที่มีความไหลลื่นและมีชีวิตชีวาผ่านระบบนิเวศนั้นมาอย่างยาวนาน แต่เมื่อไม่นานมานี้ อาณาเขตของพวกเขาถูกรัดกุมจากพัฒนาการทางอำนาจของรัฐและการพัฒนาเศรษฐกิจโลกเป็นผลให้จำนวนชนกลุ่มน้อย ผู้ลี้ภัย รวมถึงคนอื่นๆ ให้จำต้องละทิ้งบ้านของตนและย้ายไปอยู่ที่ส่วนต่างๆ ของโลกเป็นจำนวนเพิ่มขึ้นในแต่ละปี

เราเชื่อว่าศิลปะสามารถปลดปล่อย พิสูจน์ และเสริมพลังให้แก่บุคคลในการสร้างความสามัคคี และหวังที่จะส่งต่อมันไปยังคนที่กำลังตกอยู่ในสถานการณ์ที่ยากลำบาก

เราจึงจะสร้างเวทีสำหรับจัดกิจกรรมนิทรรศการในหลายๆ พื้นที่ ดำเนินการโดยองค์กรไม่แสวงหาผลกำไรและองค์กรอื่นๆ ที่ให้การสนับสนุนผู้ลี้ภัย ชนกลุ่มน้อย รวมถึงให้การศึกษาและสวัสดิการที่อยู่ใกล้กับจังหวัดเชียงรายและพื้นที่อื่นๆ ในเอเชีย โดยเราจะประกาศโครงการในเว็บไซต์ของเราให้สิทธิ์การเข้าถึงแก่องค์กรที่ต้องการจะเข้าร่วม รวมถึงอนุญาตให้พวกเขามีอิสระในการเลือกผลงาน (ภาพวาด ภาพถ่าย วิดีโอ ฯลฯ) ซึ่งถูกสร้างสรรค์โดยศิลปินหลากหลายท่านเพื่อนำมาจัดแสดง ณ สถานที่ที่เห็นว่ามีคามจำเป็นโดยไม่มีค่าใช้จ่าย โดยที่ไม่จำเป็นจะต้องมีห้องจัดแสดงหรือสถานที่สำหรับจัดนิทรรศการโดยเฉพาะ พวกเขาสามารถหาสถานที่ที่เหมาะสมในโรงเรียน ห้องสมุด โรงพยาบาล หอประชุม ฯลฯ และทำการติดตั้ง คัดกรองและวางชิ้นงานไว้ ณ ที่นั้น ด้วยวิธีนี้ ผลงานจึงควรเข้าถึงผู้ชมที่หลากหลายมากกว่าผู้เข้าชมทั่วไป ทั้งผู้คนที่ตกอยู่ในสถานการณ์ที่กดดันและความไม่เท่าเทียมรวมถึงความต้องการมีเสรีภาพและความสมัคสมานสามัคคี

นี่เป็นการยกย่องแก่สถานียูโกเปียในเวลา 20 ปีให้หลัง ซึ่งได้มีการเปิดตัวโครงการไปในปี 2003 โดยการนำโครงการเพื่อสร้างสังคมที่แตกต่างในช่วงเวลาแห่งการผงาดขึ้นของลัทธิจักรวรรดินิยมยุคใหม่หลังเหตุการณ์ 9/11

ในขณะเดียวกัน พื้นที่สำหรับงานศิลปะในเมืองจะถูกนำมาใช้เป็นสถานที่ (บ้านสิงห์โคล) เพื่อให้ผลงานเหล่านี้เข้าถึงผู้ชมเป็นประจำทุกๆ สองปีได้ ด้วยคอลเลกชันของมูลนิธิศิลปะร่วมสมัยออร์ธา และงานศิลปะใหม่ๆ ที่ได้รับการจัดแสดง

6 ศิลปินที่เข้าร่วมนิทรรศการคลาวด์:

อิริวัน อะห์เมตต์ และ ตีตา ซาลินา, อ่อง เมียต เร, เมช ซุลาเย, เมช สเรยธัธ, มนริการ์ คำออน, ฮีโรเสะ ซาโตชิ, รองศาสตราจารย์ ดร.เดกิง พัฒโนภาษ, ปิยะรัศมี ปิยะพงษ์วิวัฒน์, ควินฮ์ ดอง, คาโนะ เทกสึโร่, อาวายะ, ชะวาย ช่านาง, หง็อก เนา, สุลิยา ภูมิจงค์, ลีโน วุร, ลิม ชกซานลีน่า, ลัม ศุภปริญญา, เมาง เดย, บาซิล, ธี, ชเว วุด มน, ถึง-กงฉาง, ต้วน มามี, ทิส คณัฐา

NGO ที่เข้าร่วมนิทรรศการคลาวด์:

ศูนย์สังคมนคามิลเลียน เชียงราย มูลนิธิพัฒนาพื้นที่เนินเขาและชุมชน พิพิธภัณฑชาวเขาและศูนย์การศึกษา สมาคมเพื่อช่วยเหลือและบรรเทาทุกข์ ประเทศญี่ปุ่น (AAR JAPAN) อาสาสมัครแพทยนานาชาติเจแปนฮาร์ท, ซากุระโปรเจค, พีช วินด์ เจแปน, เวียดนาม ยูเมน โทเบ, โซเซียลคอมพาส

*โครงการนี้ไม่เปิดให้บุคคลทั่วไปเข้าชมเนื่องจากจัดขึ้นในพื้นที่ของ NGOs ที่เกี่ยวข้อง และผลงานที่จัดแสดงในห้องนี้ได้รับการคัดสรรมาโดยศิลปินที่เข้าร่วมโครงการ ณ บ้านสิงห์โคล

ศิลปินที่เข้าร่วมนิทรรศการ ณ บ้านสิงห์ไค:

ทิส กนิษฐา

อันไต้เตีล, 2019, สติล ไรร์ (ต่ออัน)

อันไต้เตีล, 2022-23, จิตรกรรมสีน้ำบนกระดาษ

1

สัญชาติญาณ ประชาญาณ และการละเล่น เป็นทักษะและวินัยอันทรงคุณค่าที่ ทิส กนิษฐา ได้ปลูกฝังให้เป็นกลยุทธิ์ในการต่อต้าน การแสดงออกถึงความสวยงามที่เป็นบรรทัดฐาน ผลิตภาพแรงงาน บทบาททางเพศ และการต่อต้านทางการเมืองในประเทศ กับพหุชา การปฏิบัติของเธอในสื่อต่างๆ และคำพูดของเธอใน “การหายใจที่แตกต่าง” ได้เสกสรรประสบการณ์ส่วนตัวของเธอ กับการมีส่วนร่วมและการมีเสรีภาพ เมื่อพวกเขาได้เชื่อมโยงเข้ากับจิตใต้สำนึกและร่างกาย

ประติมากรรมของทิสทำขึ้นด้วยลวดเหล็กชนิดเส้นบาง ซึ่งภายในงานนั้น เธอได้ค้นพบความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันที่เปรียบได้กับ “หน้าที่สนับสนุน” ในฐานะที่เป็นวัสดุที่มองไม่เห็นซึ่งช่วยให้สามารถเชื่อมต่อและสร้างงานให้เป็นโครงสร้างได้ด้วยการพันขดเดี่ยว กองแดงบางๆ ด้วยมืออย่างยากลำบาก เธอรวมโมดูลขดลวดให้มีความยาวที่กลายเป็นเหมือนสปริงและยืดหยุ่นความยาวได้ สามารถ ยืด บีบอัด และเชื่อมกันได้เมื่อมีการพันรอบกัน

ในการสื่อสารแบบสองทางกับสื่อของเธอนั้น เธอได้อธิบายถึงทั้งการฟังอย่างระมัดระวังและการถูกทำลายอย่างอ่อนโยนในการมอง หาความสิ้นไหลหรือการตกลงไปสู่ความล่องลอย ประติมากรรมของทิสนั้นมักจะได้อยู่เป็นส่วนหนึ่งของงานศิลปะแบบจัดวางรวมถึง การแสดงของเธอเอง เธอเรียกกระบวนการสร้างงานประติมากรรมของเธอมาอย่างยาวนานว่า “การวาดภาพด้วยเส้นลวด” ซึ่ง เมื่อไม่นานมานี้มันได้กลายมาเป็นคำพูดสองง่าม เนื่องจากเธอมีกะจะสร้างเครื่องมือที่ทำงานกลวงเหล็กเพื่อฝึกฝนการวาดภาพ นามธรรมให้เกิดความคุ้นชิน

กนิษฐาเกิดในปี 1987 ที่กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย เธอมุ่งเน้นไปที่กระบวนการตามสัญชาติญาณขณะที่เธอทำงาน ผ่านสื่อต่างๆ โดยเน้นที่งานประติมากรรมและการวาดภาพ งานแสดงเดี่ยวของเธอ ได้แก่ งานแสดง ฮาว เฮฟวี อีส โทบี? ณ สถาบันศิลปะคาซโก ในเมืองอูเทรคต์ (2022) และนิทรรศการ อินสทิทิวต์ ณ เอส เอ เอส เอ บาสิค กรุงพนมเปญ (2018) กลุ่มนิทรรศการที่ได้รับการคัดเลือก ได้แก่ คาร์เนกี อินเตอร์เนชันแนล ครั้งที่ 58 ณ เมืองฟิตต์สเบิร์ก (2022) สิงคโปร์ เบียนนาเล่ (2022) นิทรรศการชั้นชาวเวอร์ ศิลปะเอเชียตะวันออกเฉียงใต้จากทศวรรษ 1980 จนถึงปัจจุบัน พิพิธภัณฑ์ศิลปะโมริ โทเกียว (2017) และโบราณคดีกุกัย โอเอเฟอ ณ กรุงเบอร์ลินและสตอกโฮล์ม ประเทศเยอรมนี (2013) กนิษฐาเคยอาศัยอยู่ที่ สถาบันทัศนศิลป์แห่งชาติ (Rijksakademie van beeldende kunsten) ณ เมืองอัมสเตอร์ดัม (2019-2021) อีกทั้งเธอยังเป็น สมาชิกของกลุ่มบริษัทถ่ายภาพยนต์ แอนติ-อาร์คิฟในประเทศกัมพูชาอีกด้วย

2

ชเว วูด มน

นอยเชเซส อาร์ท ฎู โคลส เฮียร์, 2023 - กำลังดำเนินอยู่, งานจัดวางสื่อผสม

“นอยเชเซส อาร์ท ฎู โคลส เฮียร์” เป็นนิทรรศการภาพถ่ายจัดวางที่มีเสียงอยู่ด้วย โดยผสมผสานการถ่ายภาพแบบอะนาล็อก เข้ากับภาพจากเครื่องสแกนภาพเพื่อถ่ายทอดประสบการณ์ของเสียงรบกวนที่อยู่ใกล้เกินไปภายในสภาพแวดล้อมที่คุ้นเคย งานนี้เปรียบเสมือนการเดินทางของคนๆ หนึ่ง จากสภาวะแวดล้อมอันไม่คุ้นชินและได้เข้าไปสู่การสร้างการเรื้อรังอย่างลึกซึ้งกับ โลกธรรมชาติที่ต้องอพยพไปมา ซึ่งจะปรากฏให้เห็นได้ท่ามกลางความแตกต่างอันซับซ้อนของพืชและสัตว์ในพื้นที่เขตร้อน ภาพเหล่านี้เป็นเรื่องราวของความคุ้นชินส่วนตัวและการสังเกตถึงความแตกต่างของธรรมชาติอย่างพิถีพิถันอีกทั้งชวนให้เห็นถึง องค์ประกอบที่ซับซ้อนผ่านสิ่งของสำคัญที่แสดงให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของสิ่งแวดล้อมในภาคเหนือของประเทศไทยและเมียนมาร์ ซึ่งทั้งหมดนี้ศิลปินเรียกว่าบ้าน

ชเว เป็นช่างภาพและศิลปินด้านสื่อผสมชาวพม่า อาศัยและทำงานอยู่ที่จังหวัดเชียงใหม่ในประเทศไทย ผลงานของชเวมุ่งเน้นไปที่ ประวัติศาสตร์โดยรวม ความสัมพันธ์ในครอบครัว ปม และสายใยความสัมพันธ์ของมนุษย์ รวมไปถึงการสำรวจภายในจิตใจผ่าน การเล่าเรื่องด้วยความคุ้นเคยเกี่ยวกับผู้คนและสถานที่อันเป็นที่รัก เธอบอกเล่าเรื่องราวของตนเองจากสิ่งที่เกี่ยวข้อง และ ตรวจสอบมันกับแง่มุมทางสังคมในวงกว้าง ในทางกลับกันเธอก็ได้ทำสารคดีทางสังคมที่สะท้อนและตั้งจุดยืนของเธอเองในประเด็นนี้ ด้วย ชเวใช้ภาพถ่ายเป็นสื่อหลักและยังได้รวบรวมงานสำคัญต่างๆ ไว้ทั้งวีดิทัศน์ ข้อความ บทกวี ภาพวาด รวมทั้งงานวาดของ เธอเองหรืองานที่ร่วมทำกับผู้อื่น ชเวเป็นผู้ได้รับรางวัลศิลปะและภาพถ่ายอันน่าทึ่งอย่าง รวมถึงรางวัล ออบเจกทิฟ ดอคคิวเม้น- ทารี อวอร์ด 2020 (ประเภทเปิด) และเข้ารับรางวัล จูเลียส แบร์ เน็กซ์ เจอแนเรชั่น อาร์ต โพรส ในปี 2021 ผลงานของเธอได้รับการจัดแสดงในเทศกาลศิลปะระดับนานาชาติและในพื้นที่ต่างๆ เช่น โคจิ-บูชิริส เบียนนาเล่, โอจิ เทรนเนล, เทศกาล ภาพถ่ายนานาชาติประเทศสิงคโปร์, เทศกาลภาพถ่ายนานาชาติประเทศออสเตรเลีย, พิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์ศิลปะประเทศสิงคโปร์, หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร และพิพิธภัณฑ์โพโต้ฟอร์มพาสคอต

3

อิส อิก สวิท โลค อันนี่?, 2023, ภาพถ่าย

“อิส อิก สวิท โลค อันนี่?” อิสราภาพเป็นสิ่งอื่นสำหรับฉันอย่างสิ้นเชิง ไม่มีอะไรที่ใกล้เคียงกับการเป็นอิสระเลย ทั้งสำหรับ ตัวฉัน ครอบครัวของฉัน เพื่อน หรือแม้แต่ประเทศของฉัน แต่ฉันยังอยากที่จะลองลิ้มรสมันดู มันจะหวานเหมือนน้ำผึ้งไหม? มันจะสวยงามไหม? มันจะเหมือนสรวงสวรรค์เลยไหม?

“อิส อิก แอส สวิท แอส อันนี่?” เป็นชุดภาพที่ศิลปินได้พยายามล้วงลึกเข้าไปในแนวคิดของ “อิสราภาพ” หลังจากได้ใช้ ชีวิตทั้งชีวิตเดินทางเช่นเดียวกับพ่อแม่ของเธออยู่ในประเทศที่ถูกปกครองด้วยระบอบการปกครองของทหาร ศิลปินปรารถนาที่จะเข้าใจในแก่นแท้ของอิสราภาพ แต่แนวคิดนี้ถูกปฏิเสธซ้ำแล้วซ้ำเล่าต่อประชาชนชาวเมียนมาร์อีกทั้งยังถูกปราบปรามอย่าง ไร้ซึ่งความปรารถนาด้วยการเข้าจับกุมโดยปราศจากเหตุผลและการสังหารอย่างเลือดเย็นโดยทหาร

ธี เป็นศิลปินทัศนศิลป์ใช้เลนส์ที่อาศัยในเมืองย่างกุ้ง ประเทศเมียนมาร์ เธอทำงานเกี่ยวกับเรื่องราวที่ยึดมั่นในการเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน เครือข่ายและความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้ง นอกจากนี้แล้ว เธอยังทำงานเกี่ยวกับทวิทัศน์ภาพ ภูมิทัศน์ทางภูมิรัฐศาสตร์ และเรื่องราวที่มีความเกี่ยวข้องกับสถานการณ์ทางการเมืองอันซับซ้อนในประเทศของเธอเอง

ผลงานศิลปะของเธอได้รับการจัดแสดง ณ เทศกาลภาพถ่ายนานาชาติและสถานที่จัดงานต่างๆ ได้แก่ หอศิลป์วัฒนธรรมแห่ง กรุงเทพมหานคร เทศกาลภาพถ่าย ณ เมืองจาการ์ตา และงานโคจิ-บูชิริส เบียนนาเล่ อีกทั้งเมื่อไม่นานมานี้ เธอได้เข้าร่วมโครงการ ศิลปินพำนักในประเทศสวีเดนเป็นเวลา 50 วัน โดยได้รับการสนับสนุนจากมูลนิธิ โพร แชลเวตือา นิวเดลี

4

อ่อง เมียต เร

โซลส์, 2023, งานมัลติมีเดียแบบติดตั้ง

โซล #1-10 ฉาน วูแมน, 2023, งานพิมพ์ดิจิทัลบนกระดาษอะคริลิก (ต่ออัน)

เขาใช้พื้นที่บ้านและตำนานซึ่งเป็นแนวคิดของการเก็บความเคลื่อนไหวไว้เป็นภาพแบบถาวรเพื่อให้เพิ่มจำนวนทวีคูณเหมือนการ เย็บปะติดปะต่อกัน เขามีความสนใจในการผสมผสานระหว่างศิลปะและมานุษยวิทยาโดยการใช้ศิลปะและการสังเกตปรากฏการณ์ ทางสังคมวัฒนธรรมมาโดยตลอด ในชิ้นงานนี้เขาได้ถ่ายทอดเงาของชาวโซมีที่ได้หนีออกจากดินแดนบนภูเขาบ้านเกิดของตนที่ได้ ข้ามน้ำข้ามทะเลมา พวกเขาอาศัยอยู่ในธรรมชาติร่วมกับพืชพันธ์และการขอพร สร้างภูมิปัญญาของการหลีกเลี่ยงจากการกำจัดและ การชำระล้าง แต่ไม่ก่อเกิดความเป็นศูนย์กลางหนึ่งเดียวที่สร้างความสัมพันธ์ผสมผสานกันระหว่างสัตว์ พืช สสารอนินทรีย์ที่ไม่มี ชีวิต และวิญญาณ การควบคุมการเคลื่อนไหวและการกระจายตัว การหลุดพ้นจากการเป็นทาส การรับราชการทหาร การเสีย ภาษี และสิ่งอื่นใดจากรัฐบาล เป็นนักเดินทางที่ชาญฉลาด ชุมชนของพวกเขา (คูมิ) ได้ติดอยู่ในส่วนลึกของหัวใจของผู้คนที่อาศัย อยู่ทุกวันนี้ และนั่นทำให้เรารู้สึกได้ถึงความคิดถึงและการยกย่องเสมอมา

อ่อง เมียต เร เป็นศิลปินและภัณฑารักษ์อิสระ เขาเกิดที่ตอนเหนือของประเทศเมียนมาร์และจบการศึกษาในปี 1998 หลักสูตร ศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิตสาขาประติมากรรมจากมหาวิทยาลัยศิลปะวัฒนธรรมในย่างกุ้ง เขาแสดงออกถึงความกังวลด้วย งานที่ผสมผสานกับความรู้สึกแนวร่วมสมัย อีกทั้งยังเป็นทั้งผู้จัดในฐานะนักเขียน/ภัณฑารักษ์ ในชุมชนศิลปะของประเทศเมียนมาร์ ตั้งแต่ปี 2005 ผลงานของเขามุ่งเน้นภาพถ่าย ภาพเคลื่อนไหว งานจัดวาง และกระทั่งงานศิลปะแบบมีส่วนร่วมที่สาธารณะชน ผลงานของเขาถูกจัดแสดงหลากหลายพื้นที่ทั้งในเอเชีย ยุโรป และสหรัฐอเมริกา รวมไปถึงพิพิธภัณฑ์ศิลปะเอเชียฟูกุโอกะ มูลนิธิ เอส วาย แอล ที ในประเทศเยอรมนี และเทศกาลศิลปะนานาชาติโอซาก้า-คันไซ ในปี 2023 อีกทั้งเขายังได้รับทุน เอ ซี ซี จากนิวยอร์กเรสซิเดนซ์ในปี 2014 ซึ่งนอกจากการสร้างสรรค์ทางศิลปะแล้ว เขายังเป็นนักเขียนงานศิลปะและเป็นผู้ก่อตั้งโปรแกรม การเรียนรู้ศิลปะทางเลือก เอส โอ ซี เอ ในประเทศเมียนมาร์อีกด้วย

มาเอเดะ โคเฮ

บริทริง, 2021, วัติตทัศน์จัดวาง

5

โคเฮใช้ประสบการณ์ของเขาเองเป็นจุดเริ่มต้นในการทำงานเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างผู้คน ธรรมชาติ และเหตุการณ์ต่างๆ บริทริง ได้รับแรงบันดาลใจมาจาก “เครื่องปั้นดินเผาโซลโคชันจิ” ที่ถูกพบ ณ วัดเก่าแก่ในคันทัน/คูมาโมโตะซึ่งเขาได้เติบโตมา เครื่องปั้นดินเผารูปเกลียวถูกผลิตและถูกใช้ในชีวิตประจำวันโดยชาวโซมี ผู้ซึ่งหนีอพยพออกจากประเทศของตนเองผ่านทางทะเล และเมื่อนำมายังหมู่เกาะญี่ปุ่น อาจมีการเห็นภาพการแบ่งชั้นของการอธิษฐาน เวลา ภูมิปัญญาที่ถูกครอบงำด้วยจิตวิญญาณ พระเจ้า และภูเขาแห่งปรัชญาของโลกโซมี

โคเฮ เกิดที่วากายามะ ประเทศญี่ปุ่น ในปี 1991 เขาจบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยศิลปะเกียวโต บัณฑิตวิทยาลัยจิตรศิลป์ ภาค วิชาจิตรกรรม แนวคิดและการออกแบบในปี 2017 โครงการต่างๆ ได้แก่ “มินดาราโบะ” ซึ่งดำเนินตามแนวคิดเชิงปรัชญาของ มินากาตะคุมะกุสุ และ “ชมรมติดตามแม่น้ำทาคาเสะ” ซึ่งได้สังเกตการณ์ระบบนิเวศของแม่น้ำ นิทรรศการล่าสุด ได้แก่ “ลิก-อัพ เมาน์เทน, แอสทอรอล ฟูลกริลส์” ณ พิพิธภัณฑ์ศิลปะร่วมสมัยอาโอโมริ (2022) “สัปดาห์ศิลปะ คันทัน 2021” ณ พิพิธภัณฑ์ อนุสรณ์มินากาตะ คุมะกุสุ และ “กุนมะ ยูริ เบียนนาเล่ 2021” ณ พิพิธภัณฑ์ศิลปะสมัยใหม่แห่งกุนมะ